

USTAWA
z dnia 14 lipca 2006 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2006
r. Nr 144, poz. 1044.**

**o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Prawo
o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy o prokuraturze**

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77:

a) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami sędziego, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędzia delegowany na podstawie § 1 – na czas nieokreślony lub na podstawie § 3a – na okres dłuższy niż rok może być odwołany z delegacji względnie z niej ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. Sędzia delegowany na podstawie § 3a – na okres nie dłuższy niż rok może ustąpić z delegacji za miesięcznym uprzedzeniem.”,

c) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Minister Sprawiedliwości odwołuje sędziego, delegowanego na podstawie § 3a, z delegacji przed wyznaczonym terminem w przypadku:

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104.

- 1) gdy stan jego zdrowia uniemożliwia dalsze pełnienie obowiązków lub funkcji,
- 2) wniosku uprawnionego organu organizacji lub zespołu, o których mowa w § 3a,
- 3) gdy dalsza delegacja staje się bezprzedmiotowa,
- 4) zaistnienia innej, niż określone w pkt 1-3, ważnej przyczyny, jeżeli dalsza delegacja sędziego nie gwarantuje należytego wykonywania przez niego powierzonych obowiązków lub funkcji.”;

2) po art. 78 dodaje się art. 78a w brzmieniu:

„Art. 78a. § 1. Sędzia delegowany na podstawie art. 77 § 3a ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku sędziowskim oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. W okresie delegowania do pełnienia funkcji sędziego otrzymuje dodatek funkcyjny, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 91 § 8.

§ 2. Sędziemu delegowanemu w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa przysługują, wypłacane w walucie polskiej lub obcej:

- 1) dodatek zagraniczny na pokrycie zwiększonych kosztów związanych z pełnieniem obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, ustalany odpowiednio do warunków i zakresu ich pełnienia,
- 2) w przypadku powierzenia pełnienia obowiązków lub funkcji pociągających za sobą zmianę miejsca pobytu trwającą co najmniej rok:
  - a) jednorazowy dodatek adaptacyjny,
  - b) pokrycie kosztów podróży przesiedleniowej sędziego delegowanego i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny, w tym przewozu ich mienia, niezależnie od terminów ich faktycznego przesiedlenia,
  - c) pokrycie, raz na dwa lata, kosztów przejazdu sędziego delegowanego oraz członków jego rodziny przebywających z nim na stałe poza granicami państwa, z miejsca delegacji do miejsca stałego zamieszkania na urlop wypoczynkowy i z powrotem,
- 3) zwrot kosztów podróży w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, podróży służbowej na terytorium obcego państwa poza miejscem delegowania, przejazdu z miejsca delegowania do kraju i z powrotem w uzasadnionych przypadkach służbowych lub losowych,
- 4) zwrot kosztów leczenia, gdy delegacja następuje do państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej,

5) pokrycie kosztów zamieszkania w miejscu delegacji do wysokości udokumentowanych wydatków, nieprzekraczających wysokości ustalonego limitu.

- § 3. Sumę należności, o których mowa w § 2, zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych przez sędziego delegowanego od strony zagranicznej na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem przez niego obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. Należności te nie przysługują, jeżeli sędzia delegowany nie ponosi kosztów, na pokrycie których są one przeznaczone.
- § 4. Wydatki związane z delegacją sędziów poza granice państwa są pokrywane z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.
- § 5. Wydatki, o których mowa w § 4, mogą być również pokrywane w całości lub w części ze środków przeznaczonych na ten cel przez organizację międzynarodową, którym dysponowanie powierzono Ministrowi Sprawiedliwości.
- § 6. Do wydatków, o których mowa w § 4, nie zalicza się wynagrodzenia zasadniczego sędziego oraz dodatku za długoletnią pracę przysługujących na zajmowanym stanowisku sędziowskim, do których sędzia zachowuje prawo w czasie delegacji do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa.
- § 7. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, tryb, wysokość i szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty należności, o których mowa w § 2, limity, do wysokości których podlegają zwrotowi koszty zamieszkania, oraz walutę, w której należności takie są wypłacane, uwzględniając zakres ich przyznawania zależnie od miejsca pełnienia obowiązków i powierzonej sędziemu funkcji, a także potrzebę zapewnienia warunków do prawidłowego ich wykonywania oraz konieczność pokrycia zwiększonych kosztów związanych z wykonywaniem tych obowiązków lub funkcji poza granicami państwa oraz z sytuacjami szczególnymi, w tym zdarzeniami losowymi.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. § 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 185, poz. 1907 oraz z 2005 r. Nr 249, poz. 2104.

konstytuujących organizację międzynarodową, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami sędziego, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat.

§ 2. Wydatki związane z delegacją sędziego sądu wojskowego poza granice państwa, z wyjątkiem sędziego zajmującego stanowisko służbowe w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, są pokrywane z budżetu państwa, z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 3. Wydatki, o których mowa w § 2, mogą być również pokrywane w całości lub w części ze środków przeznaczonych na ten cel przez organizację międzynarodową, którymi dysponowanie powierzono Ministrowi Obrony Narodowej.”;

2) w art. 46 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do asesorów, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów, z wyjątkiem art. 26a i art. 33, oraz z zastrzeżeniem art. 70 § 1a. Asesor może przewodniczyć na rozprawie głównej lub na posiedzeniach tylko wówczas, gdy ustawa przewiduje rozpoznawanie sprawy w składzie jednego sędziego i dwóch ławników.”;

3) w art. 70 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44-52, art. 53 § 1-3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1, art. 60, art. 65 i art. 66, art. 69 § 2, art. 70 i art. 71, art. 73-75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1-4, art. 78a § 1-3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85 i art. 86, art. 89 i art. 90, art. 91 § 1-7 i § 9-12, art. 92 i art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1-4, art. 101 § 2-4, art. 102, art. 104-106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5-7, art. 115-118, art. 120-122, art. 125-128, art. 130, art. 133, art. 135 § 5-7, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3, art. 171-174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8, art. 103, art. 148 tejże ustawy, z tym że:

1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego – Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4,

2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,

- 3) uprawnienia określone w art. 172-174 powołanej ustawy przysługują w wypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1:

- a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie w systemach informatycznych danych, w tym danych osobowych, pochodzących z prowadzonych lub nadzorowanych na podstawie ustawy postępowań oraz z udziału w postępowaniu sądowym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia lub innych postępowaniach, przekazywanie danych i wyników analiz właściwym organom, w tym organom innego państwa, jeżeli przewiduje to ustawa lub umowa międzynarodowa ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską; administratorem tych danych, w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, gromadzonych i przetwarzanych w ogólnokrajowych systemach informatycznych prokuratury jest Prokurator Krajowy,”

- b) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) współpracę i udział w działaniach podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską,”;

- 2) w art. 50:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.”

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynaro-

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417.

dowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prokurator delegowany na podstawie ust. 1 – na czas nieokreślony lub na podstawie ust. 2a – na okres dłuższy niż rok może być odwołany z delegacji względnie z niej ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. Prokurator delegowany na podstawie ust. 2a – na okres nie dłuższy niż rok może ustąpić z delegacji za miesięcznym uprzedzeniem.”,

d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora delegowanego na podstawie ust. 2a z delegacji przed wyznaczonym terminem w przypadku:

- 1) gdy stan jego zdrowia uniemożliwia dalsze pełnienie obowiązków lub funkcji,
- 2) wniosku uprawnionego organu organizacji lub zespołu, o których mowa w ust. 2a,
- 3) gdy dalsza delegacja staje się bezprzedmiotowa,
- 4) zaistnienia innej, niż określone w pkt 1-3, ważnej przyczyny, jeżeli dalsza delegacja prokuratora nie gwarantuje należytego wykonywania przez niego powierzonych obowiązków lub funkcji.”;

3) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Prokurator delegowany na podstawie art. 50 ust. 2a ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora określonego zgodnie z art. 116 ust. 2, przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. W okresie delegowania prokurator delegowany do pełnienia funkcji otrzymuje dodatek funkcyjny, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.

2. Prokuratorowi delegowanemu w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa przysługują, wypłacane w walucie polskiej lub obcej:

- 1) dodatek zagraniczny na pokrycie zwiększonych kosztów związanych z pełnieniem obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, ustalany odpowiednio do warunków i zakresu ich pełnienia,
- 2) w przypadku powierzenia pełnienia obowiązków lub funkcji pociągających za sobą zmianę miejsca pobytu trwającą co najmniej rok:
  - a) jednorazowy dodatek adaptacyjny,

- b) pokrycie kosztów podróży przesiedleniowej prokuratora delegowanego i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny, w tym przewozu ich mienia, niezależnie od terminów ich faktycznego przesiedlenia,
  - c) pokrycie, raz na dwa lata, kosztów przejazdu prokuratora delegowanego oraz członków jego rodziny przebywających z nim na stałe poza granicami państwa, z miejsca delegacji do miejsca stałego zamieszkania na urlop wypoczynkowy i z powrotem,
- 3) zwrot kosztów podróży w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, podróży służbowej na terytorium obcego państwa poza miejscem delegowania, przejazdu z miejsca delegowania do kraju i z powrotem w uzasadnionych przypadkach służbowych lub losowych,
  - 4) zwrot kosztów leczenia, gdy delegacja następuje do państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej,
  - 5) pokrycie kosztów zamieszkania w miejscu delegacji do wysokości udokumentowanych wydatków, nieprzekraczających wysokości ustalonego limitu.
3. Sumę należności, o których mowa w ust. 2, zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych przez prokuratora delegowanego od strony zagranicznej na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem przez niego obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. Należności te nie przysługują, jeżeli prokurator delegowany nie ponosi kosztów, na pokrycie których są one przeznaczone.
  4. Wydatki związane z delegacją prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury poza granice państwa są pokrywane z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości, a w przypadku prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury – z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.
  5. Wydatki, o których mowa w ust. 4, mogą być również pokrywane w całości lub w części ze środków przeznaczonych na ten cel przez organizację międzynarodową, którym dysponowanie powierzono odpowiednio Ministrowi Sprawiedliwości lub Ministrowi Obrony Narodowej.
  6. Do wydatków, o których mowa w ust. 4, nie zalicza się wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora oraz dodatku za długoletnią pracę przysługujących na zajmowanym stanowisku prokuratora, do których prokurator zachowuje prawo w czasie delegacji do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa.
  7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb, wysokość i szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty należności, o któ-

rych mowa w ust. 2, limity, do wysokości których podlegają zwrotowi koszty zamieszkania, oraz walutę, w której należności takie są wypłacane, uwzględniając zakres ich przyznawania zależnie od miejsca pełnienia obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji, a także potrzebę zapewnienia warunków do prawidłowego ich wykonywania oraz konieczność pokrycia zwiększonych kosztów związanych z wykonywaniem tych obowiązków lub funkcji poza granicami państwa i z sytuacjami szczególnymi, w tym zdarzeniami losowymi.”;

4) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Przepisów art. 45 ust. 1-3, art. 46, art. 47, art. 49, art. 50 ust. 2, ust. 4 i ust. 7-9, art. 51, art. 51a, art. 53, art. 56, art. 58 i art. 59 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Urlopu, o którym mowa w art. 52, udziela się, jeżeli prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie uzyskał wcześniej prawa do urlopu dodatkowego, określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”;

5) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych - przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1a-1d i ust. 1h-1k oraz art. 62a ust. 1 - w zakresie art. 69-71, art. 73 i art. 74, art. 99-102 i art. 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 - oraz art. 62a ust. 2-5, a także art. 62b, art. 62c i art. 65a.”.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.